

Księga Hioba
Sesja 12: Rola żony i przyjaciół
Przez Johna Waltona

To jest dr John Walton i jego nauczanie na temat Księgi Hioba. To jest sesja 12, Rola żony i przyjaciół.

Wprowadzenie [00:23-00:42]

Poświęćmy kilka minut na przyjrzenie się przyjaciołom Hioba i jego żony i porozmawiajmy o rolach, jakie pełnią. Oczywiście pojawiają się one pod koniec rozdziału drugiego tutaj. I tak zostajemy im przedstawieni w fabule. Przyjrzyjmy się, jak to wszystko działa.

Przyjaciele pełniący indywidualne role [00:42-2:55]

Zacznijmy od przyjaciół. Przede wszystkim możemy myśleć o przyjaciołach jako o jednostkach. Książka naprawdę nie wykorzystałaby trzech przyjaciół, gdyby każdy nie miał swojej roli. Musimy więc myśleć o nich jako o indywidualnych profilach. Ponownie, jak być może pamiętacie, traktuję to jako konstrukt literacki. Tak więc trzech przyjaciół, bardzo celowo, pełnią trzy role. Właśnie to autor chce z nimi zrobić. W ten sposób wykorzystywane są ich postacie. Dlatego jako czytelnicy nie powinniśmy po prostu wrzucać ich wszystkich do jednego worka i myśleć o nich jako o grupie korporacyjnej. Ale raczej spróbuj dostrzec rolę, jaką każdy z nich odgrywa.

Elifaz, gdy udziela wyjaśnień, jego uwagi skierowane do Hioba skupiają się na ciężarze osobistych doświadczeń. Znamy takich ludzi. Opowiedzą nam o swoim życiu i swoich historiach oraz o tym, co widzieli, czego doświadczyli lub do czego doszli. Ich rozmowa opiera się na osobistych doświadczeniach, które mieli.

Bildad jest bardziej skłonny mówić o mądrości wieków. Jest filozofem wśród grupy. Pomyślmy o tym, jak ludzie zawsze myśleli o tych rzeczach. Więc pozwólcie, że dostarczę wam to od wykształconej osoby. Oto mądrość wieków.

Zofar jest najbardziej skłonny do znalezienia zrozumienia w systemie myślenia.

Usystematyzujmy sprawy. Wszystko jest czarno-białe, jeśli tylko odpowiednio to

zorganizujemy. Mamy więc te trzy osobowości, te trzy charaktery: doświadczenie, mądrość wieków i systematyczność. I tak, każdy z nich ma swoją własną rolę do odegrania.

Rola przyjaciela jako grupy [2:55-4:30]

Jednocześnie oczywiście działają jako grupa, są pewne rzeczy, które mają ze sobą wspólnego. Tak więc przyjaciele zbiorowo reprezentują mędrców starożytnego świata. To mają być najmądrzejsi ludzie w okolicy. Jeśli ktokolwiek ma odpowiedź, jeśli istnieje jakiegokolwiek wyjaśnienie, to są to ludzie; to są specjaliści. Masz tu najlepszych na świecie, którzy zajęli miejsca 1, 2 i 3. Nie wiem, który jest który, ale są. Są więc po to, aby przedstawić szczyt mądrości starożytnego świata.

Ale w książce, jak już wspomnieliśmy, są to folie. Książka nimi gra. Bo chociaż mają reputację najmądrzejszych z mędrców, w końcu są głupcami. Książka odrzuca mądrość, którą mają do zaoferowania, jako płytkie, nieadekwatne i wadliwe rozumowanie zbudowane na wątplych założeniach. Tutaj przybywają jako przedstawiciele mądrości, a zamiast tego są odrzucani jako zbłąkani głupcy. To interesująca strategia dla książki, aby wziąć to, co najlepsze, co świat ma do zaoferowania, położyć na uszach i odrzucić pobieźnie.

Przyjaciele jako przedstawiciele Pretendenta [4:30-7:28]

Przyjaciele wspólnie odgrywają rolę filozoficznych przedstawicieli Pretendenta. Pozwól mi to wyjaśnić. Pamiętajcie, Challenger powiedział: „Czy Hiob służy Bogu za darmo?” Przyjaciele reprezentują myślenie na zasadzie kary; pamiętajcie, tam budują swój fort. Oznacza to, że działają na zasadzie zemsty, a zatem na założeniu, że ludzie dostają to, na co zasługują.

Dlatego kiedy Hiob cierpi, łatwo dochodzą do wniosku, że musi cierpieć, ponieważ popełnił wielkie zło. Nie wiedzą, jakie zło uczynił. Dokonują swoich przypadkowych, szalonych domysłów podczas swoich przemówień, ale nie wiedzą. Nie mają żadnych dowodów. Nie widzieli tego na własne oczy, ale zakładają, że to musi być prawda.

Dochodzą więc do wniosku, że Hiob ma do załatwienia kilka poważnych spraw i że musi to zrobić. Wyznaj te grzechy, jakiegokolwiek by one nie były. Zrób wszystko, aby odzyskać swoje rzeczy. Przyjaciołom chodzi o rzeczy. Odkąd Pretendent powiedział, że jeśli Hiob straci swój majątek, wyrzeknie się swojej prawości, widzimy, że przyjaciele pracują w tej samej linii argumentacji. Ciężko pracują, aby go przekonać. Tak naprawdę chodzi o rzeczy. Twoją odpowiedzią powinno być odzyskanie swoich rzeczy. Jeśli Job im uwierzy, jeśli Job odpowie w ten sposób, to naprawdę chodzi o rzeczy, a ja po prostu muszę odzyskać swoje rzeczy. To by pokazało, że Pretendent miał rację, że sprawiedliwość Hioba tak naprawdę w ostatecznym rozrachunku polega na wszystkim. Możemy więc wywnioskować, że przyjaciele, bez ich wiedzy, nieumyślnie naciskają na porządek obrad dokładnie w punkcie, który poruszył Challenger. Czy chodzi o rzeczy, czy o sprawiedliwość? Challenger podejrzewał, że chodzi o rzeczy. Wygląda na to, że całkiem dobrze zna się na ludziach. Przyjaciele próbowali pomóc Hiobowi myśleć o tym w kategoriach rzeczowych, ale nie było go tak łatwo przekonać.

Błędne przekonania na temat Przyjaciół [7:28-9:03]

Teraz, kiedy rozumiemy tę rolę przyjaciół, możemy, miejmy nadzieję, odrzucić kilka innych nieporozumień na temat roli przyjaciół. Rolą przyjaciół nie jest pouczenie czytelników, jak nie udzielać rad i pocieszać. Wiele razy ludzie odpowiadają przyjaciołom z Księgi Hioba, mówiąc, jak niewiele pocieszenia oferują i jak niezadowoleni są z prób współczucia Hiobowi i pocieszenia go. Są dla niego dość surowi. Ale czytelnik nie powinien zatem mówić: „Cóż, teraz wiem, że nie powinienem próbować pocieszać kogoś, kto cierpi”. Nie po to są przyjaciele. Nawiasem mówiąc, nie rób tego, ale przyjaciele nie są od tego. Nie są wzorami do naśladowania, w tym przypadku negatywnymi wzorami do naśladowania, ale nie są żadnymi wzorami do naśladowania. Odgrywają rolę. Odgrywają rolę w książce, ważną rolę literacką, teologiczną, filozoficzną i retoryczną. Kiedy próbujemy zrozumieć książkę, powinniśmy

starać się zrozumieć rolę, jaką odgrywają, ponieważ w ten sposób są one używane w książce. I w ten sposób nauka wyłoni się z księgi z nimi na właściwym miejscu.

Rola żony Hioba [9:03-9:56]

Tyle o przyjaciółach; później szczegółowo omówimy ich konkretne przemówienia. Zwróćmy uwagę na żonę. Teraz, kiedy zabiera głos, Hiob już bardzo wycierpiał. Przegrał oba etapy. Stracił swój dobrobyt. Stracił zdrowie. Ciekawe, że żona nie jest przedstawiana jako partnerka do rozmowy siedząca obok niego i opłakująca utracone dzieci. Tak naprawdę nie ma takiej osobowości. Znowu jest odtwórczynią ról. Podobnie jak przyjaciele, ona również stoi po stronie Challengeera, próbując popchnąć Hioba w określonym kierunku.

Żona jako szybkie rozwiązanie dla pretendenta [9:56-10:26]

W pewnym sensie moglibyśmy powiedzieć, że słowami żony „przeklnij Boga i umrzyj” reprezentuje ona szybkie i łatwe rozwiązanie z punktu widzenia Pretendenta. Mam na myśli, jeśli Hiob został już zepchnięty na krawędź, wiesz, stracił całe poczucie prawości lub wierności Bogu, ona popchnie go na krawędź. „Przeklnij Boga i umrzyj”. A on powie: „Tak, zapomnij o tym wszystkim, rzuć to”. Więc to jest szybkie i łatwe.

Przyjaciele i żona pchają się w tandemie [10:26-13:37]

Przyjaciele reprezentują ten sam rodzaj rzeczy dla żony. Chodzi o rzeczy, które straciłeś. Dla przyjaciół, spróbuj odzyskać te rzeczy. Tak więc naprawdę pracuje w tandemie z przyjaciółmi i w tandemie z Challengeerem, realizując ten program. Ustalenie, czy jego prawość jest ważniejsza niż jego rzeczy, nie zostanie pozostawione umysłowym działaniom Hioba. Jest popychany, popychany przez żonę, popychany przez przyjaciół. Dostaje sugestię: „Przeklnij Boga i umrzyj”. Zrób wszystko, aby odzyskać swoje rzeczy. Więc to jest rola, którą ona znowu odgrywa, a nie ta partnerka życiowa, która opłakuje cię razem z tobą. To nie ma być krytyczny strzał autorki książki pod adresem kobiet. To nie ma z tym nic wspólnego. To tylko strategia momentu, w jaki zareaguje. Hiob oczywiście traktuje ją jak głupią kobietę. Stwierdza, że „Czy mamy przyjmować od Boga dobro, a nie kłopoty?” Znowu bardzo pozytywna odpowiedź na temat Boga i tego, jak

odpowiadamy Bogu, że nie pociągamy go do odpowiedzialności. Tak więc jego żona służy jako instrument oczekiwań Pretendenta, podobnie jak przyjaciele. Po raz kolejny udowodniono by, że Challenger miał rację, gdyby Hiob zastosował się do rady swojej żony, tak jak Challenger miałby rację, gdyby Hiob zastosował się do rady swojego przyjaciela.

Retoryczna rola żony jest przecież jednorazowa. Składa jedno oświadczenie. Potem znika z obrazu. Przede wszystkim pozwala uniknąć szybkiej wygranej Challengeera. To nie będzie łatwe. Po drugie, stwarza Hiobowi okazję do ponownego okazania swej wierności. Bóg nie tylko może odebrać to, co dał. Potrafi uderzyć bólem i chorobą. Hiob pozostaje wierny. Po trzecie, służy jako preludium i przejście do przyjaciół, ponieważ oczywiście ona pojawia się na scenie przed przyjaciółmi. Po czwarte, proponuje rozwiązanie przeciwne do kierunku, w którym pójdą przyjaciele. Przyjaciele chcą powiedzieć Hiobowi, jak żyć z odnowionymi korzyściami. Mówi mu, że życie nie jest warte życia i mówi mu, jak umrzeć. Po piąte, zarówno żona, jak i przyjaciele zakładają, że korzyści są niezbędne dla równania, pociągając Hioba w kierunku, który zasugerował Pretendent.

Przyjaciele i żona Nieświadomi agencji Challengeera [13:37-14:37]

Dlatego wszyscy, zarówno przyjaciele, jak i żona Hioba, służą jako mimowolni agenci oczekiwań Pretendenta. Scena jest więc ustawiona. Sceny w niebie dobiegły końca. Rozpoczynają się dialogi. Jesteśmy teraz z powrotem w ziemskim królestwie, w którym pozostaniemy, ponieważ nawet Jahwe, kiedy przemawia, przychodzi do ziemskiego królestwa, aby mówić. Challenger nie będzie odgrywał już żadnej roli. To tylko jego zastępcy, przyjaciele, którzy stoją i przedstawiają sprawę. Nie będzie więc pełnił żadnej innej roli. Teraz pozwólmy dialogowi się rozwinąć, gdy przejdziemy do lamentu Hioba w rozdziale trzecim i pierwszej serii dialogów w części dotyczącej dialogów.

To jest dr John Walton i jego nauczanie na temat Księgi Hioba. To jest sesja 12, Rola żony i przyjaciół. [14:37]